

विचित्र राज्य दरबार

बापदादा सबै बच्चाहरूको रूप-वसन्त, दुवैको सन्तुलन देखिरहनुभएको छ। वसन्त बन्नु र रूपमा स्थित हुनु— दुवैमा समानता छ ? जस्तै वसन्त अर्थात् वाणीमा आउने धेरै अभ्यास छ, यसैगरी वाणीबाट पर जाने अभ्यास छ ? सर्व कर्मेन्द्रियहरूको कर्मको स्मृतिबाट पर एकै आत्मिक स्वरूपमा स्थित हुन सक्छौ ? कर्मले खिच्छ वा कर्मातीत अवस्थाले खिच्छ ! देख्नु, सुन्नु— यो विशेष कर्म सहज अभ्यासमा आइसक्यो, यसैगरी कर्मातीत बन्ने स्टेज अर्थात् कर्मलाई समेट्ने शक्तिबाट अकर्मी अर्थात् कर्मातीत बन्न सक्छौ ? एउटा छ कर्म-अधीन स्थिति, दोस्रो छ कर्मातीत अर्थात् संगमयुगी कर्मेन्द्रियजित स्वराज्यधारी। राज्य अधिकारी राजाहरूसँग सोधिरहेको छु— हरेकको राज्य कारोबार ठीक चलिरहेको छ ? हरेक राज्य अधिकारीले हरेक दिन आफ्नो राज्य दरबार बोलाउँछौ ? राज्य दरबारमा राज्य कारोबारीले आफ्नो कार्यको रिजल्ट दिन्छन्। हरेक कारोबारी तिमी राज्य अधिकारीको अर्डरमा छन् ? कुनै पनि कारोबारीले अमानतमा मिलावट वा कुनै पनि प्रकारको तल-माथि त गर्दैनन् ? कहिल्यै तिमी राज्य अधिकारीलाई धोका त दिदैनन् ? चल्नुको सट्टा चलाउन त लाग्दैनन् ? तिमी राज्य अधिकारीहरूको राज्य हो वा प्रजाको राज्य हो ? यस्तो चेकिंग गर्छौ वा जब दुश्मन आउँछ तब होश आउँछ ? सधैं आफ्नो दरबार लगाउँछौ वा कहिले-कहिले लगाउँछौ ? के हालखबर छ तिम्रो राज्य दरबारीहरूको ? राज्य कारोबार ठीक छ ? यति ध्यान दिन्छौ ? अहिलेको राजा नै जन्म-जन्मान्तरको राजा बन्देछ। तिम्रो दासीले ठीक कार्य गरिरहेको छ ? सबैभन्दा ठूलो दासी हो— प्रकृति। प्रकृति रूपी दासीले ठीक कार्य गरिरहेको छ ? प्रकृतिजितको आदेश अनुसार आफ्नो कार्य गरिरहेको छ ? प्रकृतिजित— प्रकृतिको आदेशमा त आउँदैनन् ? तिम्रो राज्य दरबारका मुख्य ८ सहयोगी शक्तिहरूले तिम्रो कार्यमा सहयोग दिइरहेका छन् ? राज्य कारोबारको शोभा हुन्— यी अष्ट शक्तिहरू अर्थात् अष्ट रत्न, अष्ट सहयोगी। त्यसैले आठै ठीक छन् ? आफ्नो रिजल्ट चेक गर। राज्य कारोबार चलाउन आउँछ ? यदि राज्य अधिकारी आलस्यको निद्रामा वा अल्पकालको प्राप्तिको नशामा वा व्यर्थ संकल्पहरूको नाचमा मस्त हुन्छन् भने सहयोगी शक्तिहरूले पनि समयमा सहयोग दिदैनन्। त्यसैले रिजल्ट के बुझ्यौ ? आजकल बापदादाले हरेक बच्चाको भिन्न-भिन्न रूपमा रिजल्ट चेक गरिरहनु भएको छ। तिमिले आफ्नो रिजल्ट पनि चेक गर्छौ ? पहिला त संकल्प शक्ति, निर्णय शक्ति र संस्कार शक्ति— तीनै शक्तिहरू अर्डरमा छन् ? फेरि ८ शक्तिहरू अर्डरमा छन् ? यी तीन शक्तिहरू हुन् महामन्त्री। मन्त्रीमण्डल ठीक छ वा हल्लाउँछन् ? तिम्रा मन्त्रीहरू पनि फेर-बदल त हुँदैनन् ? कहिलेकाहीँ मायाको शिष्य त बन्दैनन् ?

यदि अहिलेसम्म पनि नियन्त्रण शक्ति छैन भने फाइनल रिजल्टमा के होला ? फाइन भर्नका लागि धर्मराजपुरीमा जानु पर्नेछ। यी सजायहरू फाइन हुन्। रिफाइन बनेमा फाइन भर्नु पर्दैन। जसको अहिलेदेखि राज्य दरबार ठीक छ ती धर्मराजको दरबारमा जाँदैनन्। धर्मराजले पनि उनीहरूको स्वागत गर्नेछ। स्वागत गराउनु छ वा पटक-पटक प्रतिज्ञा गर्नु छ। अब गर्ने छैनौं,

२०७२ कार्तिक २२ आइतबार ०८-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०७.०२.८० मधुबन

अब गर्ने छैनौं— यो घरी-घरी भन्नु पर्नेछ । आफ्नो फाइल निर्णय गरिसक्यौ या अभै पनि फाइलहरूको भण्डार भरिएका छन् ? खाता क्लियर भइसक्यो या मस्तकको टेबलमा यो गरेको छैन, यो गरेको छैन— यी फाइलहरू बाँकी रहेका छन् ? अहिलेसम्म पनि पुरानो खाताको हिसाब-किताब चुक्ता नगरेर बढाउँदै गएमा रिजल्ट के हुनेछ ? जति पुरानो खाता चलाउँछौ उति चिल्लाउनु पर्नेछ । यो धेरै दर्दनाक हुन्छ । एक-एक सेकेण्ड एक वर्षको समान अनुभव हुनेछ त्यसैले अहिले पनि ‘शिव मन्त्र’ द्वारा समर्पित गरिदेऊ । अहिले कैयौंको खाता भस्म भएको छैन । अहिले पुरानो खाता नै चलाइरहेका छन् । सुनाएँ नि— कैयौंका तीन शक्तिहरू अहिले पनि बाबाको सर्व खजानामा मिलावट गरिरहेका छन् । बाबाले खजाना दिनुभएको छ, स्व-कल्याणको लागि । तर व्यर्थ तर्फ लगाउनु, अकल्याणको कार्यमा लगाउनु— यो अमानतमा मिलावट भइरहेको छ । श्रीमतको साथ परमत र जनमतको मिलावट भइरहेको छ । मिलावट गर्नमा होशियार धेरै छन् । रूप यस्तो राख्छन् मानौं श्रीमत नै हो । शब्द मुरलीको नै लिन्छन् तर अन्तर यति हुन्छ जस्तो शिव र शव । शिवबाबाको बदलामा शवमा अड्किन्छन् । उनको भाषा धेरै रोयल रूपको हुन्छ । सदैव आफूलाई बचाउनका लागि कसले गरेको छ, कसले देख्छ..., यस्तो दिलासाले स्वयंलाई चलाइरहन्छन् । सम्झन्छन्— अरूलाई धोका दिन्छु तर स्वयं दुःख जम्मा गरिरहेका छन् । एकको सयगुणा भएर जम्मा भइरहन्छ त्यसैले मिसावटलाई समाप्त गर । रूहानियत र रहमलाई धारण गर । आफूमाथि र सबैमाथि रहमदिल बन । स्वलाई हेर, बाबालाई हेर अरूलाई नहेर । ‘हे अर्जुन’ बन । जसले गर्छ त्यो अर्जुन । सदा यो स्लोगन याद राख— ‘भनेर सिकाउने होइन, गरेर सिकाउनु छ । श्रेष्ठ कर्म गरेर सिकाउनु छ ।’ उल्टो सिकाउनु हुँदैन । आफैं परिवर्तन भएर सबैलाई परिवर्तन गरेर देखाउनेछु । व्यर्थ कुराहरू सुनेर पनि, देखेर पनि होली हंस बनेर व्यर्थ छोड, समर्थ धारण गर । सदा चम्किलो ड्रेसमा सजिसजाउ सदा सुहागिन । बाबा र म, तेस्रो न कोही । सदा झुलामा झुल । बाबाको गोदीको झुलाहरूमा वा सर्व प्राप्तिहरूको झुलामा झुल । संकल्प पनि माटोमा नजाओस् । बुझ्यौ, यस वर्ष के गर्नु छ ? नत्र माटो पुछिरहनेछौ, साजन पुग्नु हुन्छ । उहाँ मंजिलमा पुग्नुहुन्छ र तिमी यहीं पुछिरहनेछौ । बरियाँतको लिष्टमा आउनेछौ । समयको प्रतीक्षा नगर । सदा स्वयंलाई सोध— म सदा तयार छु । बुझ्यौ, अब के गर्नु छ !

बितेको वर्षको रिजल्टमा अहिले कैयौंको खाता क्लियर छैन । अहिलेसम्म पुरानो-पुरानो दाग पनि कैयौंको रहेका छन् । रबड पनि लगाउँछन्, फेरि दाग लगाइदिन्छन् । कैयौंको त पहिला सानो दाग हुन्छ तर लुकाउँदा-लुकाउँदा ठूलो बनाइदिएका छन् । कतिले लुकाउँछन् र कतिले चलाखीसँग आफूलाई चलाउँछन् यसैले गाढा दाग हुँदै जान्छ । जसरी धेरै गाढा दाग छ भने जुन चीजमा दाग हुन्छ त्यहीँ फाट्छ, चाहे कागजमा होस्, चाहे कपडामा होस् । त्यस्तै यहाँ पनि गाढा दाग हुनेले दिल फुटालेर रुनुपर्नेछ । यो मैले गरेँ, यो मैले गरेँ । यसरी दिल फुटालेर रुनु पर्नेछ । यदि एक सेकेण्ड पनि त्यो दृश्य देखेमा विनाशकाल भन्दा पनि दर्दनाक हुन्छ त्यसैले सच्चा बन । बापदादालाई अहिले पनि दया आउँछ यसैले सधैं राज्य दरबार लगाऊ, कचहरी गर ।

२०७२ कार्तिक २२ आइतबार ०८-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०७.०२.८० मधुबन चेक गर्नाले चेन्ज हुन्छौ। अच्छा ! यस्ता स्व परिवर्तनद्वारा विश्व परिवर्तन गर्ने सदा राज्य अधिकारी, सदा रूहानियत र रहमको वृत्ति भएका, विश्वमा सदा सुखी, शान्त वायुमण्डल बनाउने, भट्केका आत्माहरूका लागि लाइट हाउस र माइट हाउस— यस्तो दृढ संकल्प गर्ने, पुरानो दुनियाँको आकर्षणबाट टाढा रहने, यस्ता श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार, नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग एवं नमस्ते।

सेवाधारी भाइ-बहिनीहरूसँगः— सेवाधारी अर्थात् बाबा समान। बाबा पनि सेवाधारी बनेर आउनुहुन्छ। सेवाधारी बन्नु अर्थात् बाबा समान बन्नु। त्यसैले यसलाई पनि सम्झ ड्रामामा चिढामा नाम निस्क्यो। सेवाको मौका मिल्नु अर्थात् चिढामा नाम निस्कनु। सदा सेवाको मौका लिइराख। सबैको रिजल्ट धेरै राम्रो छ— बधाई छ।

व्यक्तिगत भेटघाट

पार्टीहरूसँगः— १) बापदादा हरेक बच्चालाई सदैव कुनचाहिँ दृष्टिले हेर्नुहुन्छ ? बापदादाको दृष्टि हरेक बच्चाको विशेषतामा जान्छ। कोही यस्तो हुनै सक्दैन जसमा विशेषता नहोस्। विशेषता छ तब विशेष आत्मा बनेर ब्राह्मण परिवारमा आएका छौ। तिमी पनि जब कसैको सम्पर्कमा आउँछौ भने विशेषता माथि दृष्टि जानु पर्छ। विशेषताद्वारा उनीहरूबाट त्यो कार्य गराउन सक्छौ र लाभ लिन सक्छौ। जसरी बाबाले निराशलाई आशावादी बनाइदिनुहुन्छ। यसैगरी जो कोही होस्, जस्तोसुकै होस् तिनीहरूद्वारा कार्य गराउनु छ, यो हो संगमयुगी ब्राह्मणहरूको विशेषता। जसरी जुहारीको दृष्टि सदा हीरामा रहन्छ, तिमी पनि जुहारी हौ, आफ्नो दृष्टि पत्थरको तर्फ नजाओस्, हीरालाई हेर। संगमयुग हो नै हीरातुल्य युग। पार्ट पनि हीरो, युग पनि हीरातुल्य, त्यसैले हीरालाई देख। फेरि स्थिति कुनचाहिँ हुनेछ ? आफ्नो शुभ भावनाका किरणहरू सबै तर्फ फैलाइ रहनेछौ। वर्तमान समय यो कुरामा विशेष ध्यान हुनुपर्छ। यस्तो पुरुषार्थीलाई नै तीव्र पुरुषार्थी भनिन्छ। यस्ता पुरुषार्थीलाई मेहनत गर्नु पर्दैन, सबै कुरा सहज हुन जान्छ। सहज योगीको अगाडि जतिसुकै ठूलो कुरा पनि यस्तो सहज हुन जान्छ मानौं केही भएकै छैन, सुलीबाट काँडा। त्यसैले यस्तो सहज योगी हौ नि ? बाल्यकालमा जब चलन सिक्छन् तब मेहनत लाग्छ, त्यसैले मेहनतको काम पनि बाल्यकालका कुरा हुन्, अब मेहनत समाप्त, सबैमा सहज। जहाँ कुनै पनि मुश्किल अनुभव हुन्छ, त्यहाँ त्यही स्थानमा बाबालाई राखिदेऊ। बोझ आफूमाथि राख्छौ तब मेहनत लाग्छ। बाबामाथि कुरा राखिदेऊ बाबाले बोझलाई समाप्त गरिदिनुहुन्छ। जसरी सागरमा फोहोर हाल्छन् भने उसले आफूसँग राख्दैन, किनारा गरिदिन्छ, त्यस्तै बाबाले पनि बोझलाई खतम गरिदिनुहुन्छ। जब पण्डालाई बिर्सिन्छौ तब मेहनतको मार्ग अनुभव हुन्छ। मेहनतमा समय व्यर्थ जान्छ। अब मनसा सेवा गर, शुभ चिन्तन गर, मनन शक्तिलाई बढाऊ। मेहनत मजदुरले गर्छन्, तिमी त अधिकारी हौ।

२) ब्राह्मण जीवनको विशेषता हो अनुभव। ज्ञानको साथ-साथै हर गुणको अनुभूति हुनुपर्छ। यदि एउटा पनि गुण वा शक्तिको अनुभूति छैन भने कुनै बेला विघ्नको वश हुन पुग्छौ। अब

२०७२ कार्तिक २२ आइतबार ०८-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०७.०२.८० मधुबन अनुभूतिको कोर्स शुरू गर। हर गुण वा शक्तिरूपी खजानालाई प्रयोग गर। जुन समय जुन गुणको आवश्यकता छ त्यस समय त्यसै स्वरूप बनिहाल। जस्तो आत्माको गुण हो प्रेम स्वरूप, केवल प्रेम होइन, प्रेम स्वरूपमा आउनु पर्छ। जुन आत्मालाई देखे पनि उसलाई रूहानी प्रेमको अनुभूति हुनुपर्छ। यदि स्वयमलाई वा अरूलाई अनुभव हुँदैन भने जे मिलेको छ त्यसलाई प्रयोग गरेका छैनौ। जसरी आजकल पनि खजाना लकर्समा छ भने खुशी हुँदैन। त्यस्तै ज्ञानको रीतिबाट बुद्धिको लकरमा खजानालाई नराख, प्रयोग गर। फेरि हेर यो ब्राह्मण जीवन कति श्रेष्ठ लाग्छ। फेरि ‘वाह रे म’ को गीत गाइरहनेछौ। अनुभवीको बोली र ज्ञानीको बोलीमा अन्तर हुन्छ। केवल ज्ञानीले अनुभव गराउन सक्दैन। त्यसैले चेक गर— कहाँसम्म म अनुभवीमूर्त बनेको छु? कुनचाहिँ शक्ति कति प्रतिशतमा प्राप्त गरेको छु? समयमा कार्यमा ल्याउन सक्छु वा सकिदैन? यस्तो नहोस् दुश्मन आओस् तर तरबार नचलोस् अथवा ढालको समयमा तरबार र तरबारको समय ढाल याद आओस्। जुन समय जुन चीजको आवश्यकता छ त्यही प्रयोग गर तब विजयी हुन सक्छौ। अच्छा!

वरदान:- लभ र लवलीन स्थितिको अनुभवद्वारा सबै कुरा भुल्ने सदा देही-अभिमानी भव

कर्ममा, वाणीमा, सम्पर्कमा वा सम्बन्धमा लभ र स्मृति वा स्थितिमा लभलीन रहेमा सबै कुरा बिर्सेर देही-अभिमानी बन्नेछौ। प्यारले नै बाबाको समीप सम्बन्धमा ल्याउँछ, सर्वस्व त्यागी बनाउँछ। यस प्यारको विशेषता वा लभलीन स्थितिमा रहनाले नै सबै आत्माहरूको भाग्य वा लकलाई जगाउन सक्छौ। यो प्यार नै भाग्यको चाबी हो। यो मास्टर-की हो। यसले जस्तोसुकै दुर्भाग्यशाली आत्मालाई भाग्यशाली बनाउन सक्छौ।

स्लोगन:- स्वयम्को परिवर्तनको घडी निश्चित गन्यौ भने विश्व परिवर्तन स्वतः हुनेछ।